

איך יו הציל את האדמה.

אננה אוחימובסקה

לפני שנים רבות מעל ארץ האמצע היו עשר שמשות. שמש אחת יצאה מדי יום מעמק הרותחים, אמא רחצה אותה בחין, האגם השמימי, ואז היא טיפסה על צמרת עץ התות התמיר. יתר תשע השמשות המתינו על ענפיו התחתונים באי-סבלנות. ואז לצמרת עץ התות הייתה מגיעה כרכרה רתומה לשישה דרקונים, השמש התיישרה בכרכרה בנוחיות ויצאה לטיול בשמיים. היא נעה בכרכרה ממזרח למערב, ובסוף היום, כאשר הדרקונים נחו כבר, הכרכרה חזרה מזרחה בדרך ידועה רק לה. האנשים שמחו שיש כל כך הרבה שמשות. כי אם אחת מהן תכבה, נשארות עדיין אחרות.

- משעמם לנו קראו תמיד השמשות שלא יצאו לדרך.

- נכנס כולנו לכרכרה הציעה אחת.
- רעיון נהדר אמרו האחרות ולמחרת לפנות בוקר כל העשירייה קפצה לתוך האגם חין.

- תראו שיקרה
אסון הזהירה
אותן אמא,
כשרחצה את
עשרת השמשות.

אבל הן לא רצו לשמוע. היה כל כך נעים לטייל בכרכרה ולהניף שוט על הדרקונים. בינתיים על הארץ התייבשו השדות ובני האדם לא יכלו לעבוד כי חום היה גדול מהבוקר ועד הערב. גם החיות בקושי יכלו לנשום, פרצו שריפות וכל העולם התגעגע לזמנים בהם רק שמש אחת נעה בשמיים.

- זה לא יכול להמשך כך התרגז הקיסר
חאן.

הוא החליט לנסות את
כוחו של קשת הקסמים
שלו, והודיע בכל הערים,
עיירות וכפרים שמי
שיצליח לירות ולפגוע
בתשע שמשות יקבל
כפרס שיקוי אל-מוות.

רבים היו המתנדבים, אך כרכרת השמשות
דהרה כל כך מהר ורחוק כל כך מהאדמה,
שחצים מהקשת הקיסרית לא הצליחו להגיע
אליה.

אך יום אחד הופיע בחצר הקיסרית איש
ציפורים יו. אישתו, שידעה כי הוא קשת
מעולה, הציעה לו לנסות את מזלו כי היא
רצתה מאוד להשיג את שיקוי האל-מוות.
כשכרכרת השמשות יצאה לדרך והגיעה

לאמצע השמיים וכל עשר השמשות היו
בפסגה, יו מתח את מיתר הקשת בפעם
הראשונה. הוא ירה חץ אחרי חץ, בלי לדעת
האם הוא פוגע במטרה. אך אחרי כמה
רגעים החום פגה ותשע שמשות נעלמו
מהשמיים.

כולם שמחו וברכו את יו שהציל את הארץ.
הקיסר מסר לו את הפרס, כפי שהבטיח. אך
יו לא הצליח לשתות את השיקוי. אישתו
הוציאה את הצלוחית מידו ושתתה ממנה
בעצמה. ומפחד בפני כעס בעלה ברח ממנו
לירח.

אך השיקוי לא שימש לה לטובה. היא הפכה
לקרפדה ולפעמים, כשהירח מלא, תוכלו
לראות שם את דמותה.